

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

10. De peccato inuidiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

turarum amorem, & illicitas delicias.

Præterea adhærent acedia, tristitia noxiæ, quæ virtutibus singulis aduersantur: scilicet, si quis tristeretur, quod orare debeat, &c. Verum huiusmodi acedia diuersa peccata non sunt ab iis, quæ opponuntur virtutibus, de quarum bono aliquis tristatur. Idcirco tali acedia nunquam peccatur, nisi cum virtutes sub præceptum cadant.

N. Expelli acediam non fugiendo, sed resistendo, atq; opus salutis fortiter aggrediendo propter suauitatem virtutum. 442.

CAP. X.

De Inuidia.

Inuidia dicta à nimis videndo siue intuendo in prosperitatem alterius.

Definitur Inuidia tristitia de bono alieno, quatenus id malum inuidens æstimetur, tanquam propriam ipsius Excellentiam imminuens: proprium Pusillanimorum.

Est ex genere mortali, quia opponitur Charitati, cuius actio est gaudere de prosperitate proximi.

Nota; Tres sunt Affectiones tristitiæ. 1. Indignatio siue Nemesis, per quam bona temporalia inopiis & indignis obuenire tristamur, & tristitia vitiosa, si considerentur bona, prout absolutè proximi sunt, vel vt ex ordinatissima Dei voluntate propter certum finem indignis obueniant. Nam tenemur gaudere sic de proximi bonis, & Dei voluntati nos conformare. Psalm. 36.

Si autè tristeris, prout indigno, humana potestate
contra

cōtra iustitiam distributiua obueniunt, vel pro
abuitur, est laudabilis iustitia.

2. Æmulatio seu zelus, quā tristamur de bono proxi-
mi, non quā ipsius, sed quā nos caremus. Hæc si ve-
ferur circa bona animi, laudabilis est, etiam circa ter-
poralia, si æmulanti conuenientia sint: v. c. si opifici-
tristetur, cum videt alios sibi similes ex opificio fa-
miliam alere, se non alere. Vitiosa est æmulatio, si
rusticus tristetur, cum videt nobiles emere castra
ibi talia deesse.

Distinctio inuidiæ ab æmulatione: Nam per inui-
diam tristatur homo de bonis proximi non absolute.
Id enim ad odium pertinet, sed in ordine ad inui-
dentem, quia ea re se superari existimat. Per æmulati-
onem verò non tristatur homo de bonis proximi
sed de sua penuria, quam comparando cum alterius
abundantia magis aduertit.

3. Affectio inuidiæ est, cum tristamur de bono pro-
ximi, quia occasionem putatur accepturus nobis
aut aliis nocendi. Quæ tristitia bona, si non temere
sed prudenter timeamus, secus si temere. 443.

NB. Velle & nolle, amare & odisse, lætari ac
tristari, non esse actus contrarios, nisi circa idem ob-
iectum, sub eadem ratione formali, versentur. Vnde
De morbo patris potes tristari, quatenus malū pro-
sonæ est, vti & de morte; sed lætari de hæreditate
quia Dei voluntas, cui te conformare debes. Vnde
has duas voluntates in Christo Domino. Luc.

12. Matth. 26. Iohan. 12.

